

Jørgen Tved (FK):

I Fælles Kurs har vi lidt svært ved at se, hvad meningen egentlig er med dette lovforslag. Det er et forsøg på at få skabt nogle afskrivningsregler ad bagdøren, at man nu siger, at den gik ikke den anden dag, hvor firmaerne skulle have lov til at trække de bidrag fra, som de gav til forskellige sider af kulturlivet, og nu siger man, at de skal have lov at sponsorere, og så kan man til næste år eller på et eller andet tidspunkt komme med et forslag om, at nu skal de naturligvis have lov til at skrive tingene af.

Vi synes, at det er en dårlig politik, at erhvervslivet, at virksomheder og fonde på nogen måde skal have lov til at øve indflydelse på programvirksomheden.

Lad mig tage et andet eksempel. Før nogle år siden var der et sangkor af havnearbejdere i Esbjerg, der fik et tilskud fra Sømændenes Kulturfond. Der faldt senere en dom i Arbejdsretten, som godtgjorde, at dette sangkor slet ikke eksisterede. Jeg havde faktisk rejst land og rige rundt med sangkoret i forbindelse med en strejke, hvor de havde forsøgt at underholde og opfordre til solidaritet. Jeg kan garantere samtlige tilstedeværende, at der var absolut behov for, at deres stemmer blev øvede, og at de fik lidt skoling, så der var meget god grund til, at de fik dette tilskud. Nu faldt der altså en dom for, at det slet ikke eksisterede. Jeg havde altså rejst rundt med en flok spøgelse. Ville man f.eks. kunne sponsorere et sådant sangkor, så det fik lov til at optræde i fjernsynet? Jeg tror ikke, at det er det, der menes.

Hvis man f.eks. forestillede sig, at hr. Poulsen ville fortsætte sin gløvedige karriere som revyskuespiller, og at der var en eller anden virksomhed, hvad guderne må forbyde, der ville sponsorere, at hr. Poulsen optrådte med sin tredjerangs komik i fjernsynet, ville sådanne udsendelser så blive bragt? Jeg er helt sikker på, at ingen i Danmarks Radio kunne drømme om at bringe dem, hvis der ikke var nogen, der sponsorerede dem. Hvad er egentlig meningen? For mig at se er det ikke et spørgsmål om at udbrede kulturen, at få flere seriøse programmer. Ulrik Ravnbøl og folk af hr. Poulsen karat som revyskuespiller kan vel ikke være det, vi skal have fyldt fjernsynet og radioen med.

Kort sagt: Er det ikke et spørgsmål om at forsøge at få nogle skattefiduser ført ind i lovgiv-

ningen ad bagdøren? Altså at man først åbner op for, at forskellige firmaer, fonde osv. får medindflydelse på, hvilke programmer, som ellers ikke ville blive bragt, der nu bliver presset igennem, for at man så på et lidt senere tidspunkt kan sige, at vi nu bliver nødt til at tillade, at denne sponsorering gøres mere eller mindre skattefri.

Vi er meget spændt på at se, hvad der kommer ud af dette forslag, når det har været gennem udvalgsbehandlingen. På nuværende tidspunkt må vi afvise det.

Formanden:

Når jeg lod bemærkningerne om hr. Poulsen's private engagementer passere, er det, fordi de foregår i fuld offentlighed.

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg vil gerne først sige tak for de indlæg, som har været positive over for forslaget, og i det hele taget sige tak for de bemærkninger, der er faldet, fordi de giver mig anledning til at præcisere nogle ting, som jeg tror det er vigtigt at få præciseret, inden behandlingen af forslaget går videre.

For det første må jeg understrege, at der ikke er tale om et skatteforslag. Der er tale om sponsorering af en karakter, som man i øvrigt kender på en lang række kulturområder inden for både kunst, forskning, videnskab og kultur.

Naturligvis ville, hvis vi kunne komme igennem med det forslag, som tidligere har været til behandling om fradrag for sponsorudgifter, og så sponsorudgifter til radio-tv-virksomhed, falde ind under en sådan lovgivning, men det er ganske uafhængigt af dette, at vi drøfter disse ting.

Der er faktisk tale om, at vi på en række områder ligestiller, hvad jeg vil kalde kulturinstitutioner som Danmarks Radio og TV 2 og også lokalradioerne med andre kulturinstitutioner, som kan modtage tilskud fra erhvervslivet, fra fonde eller fra andre. Jeg tænker på museer, på arkæologiske aktiviteter, på teatre, på orkestre, som alle sammen kender til at få tilskud, få sponsorstøtte, som det hedder nu til dags, fra både virksomheder, institutioner og fonde. Det vil der blive mulighed for. Det er allerede tilfældet for TV 2, således som lovgivningen er omkring TV 2, hvor der direkte i finansieringsbe-